

Vuitè dia: “Benaurats els qui posen pau. Déu els reconeixerà com a fills”

Hem anat veient aquests dies que, quan Jesús pronunciava les benaurances, tenia un punt de referència, les havia vist viscudes en la seva Mare, Maria. Estava fent, doncs, un retrat de Maria. Seguim, doncs:

“Benaurats els qui **posen pau**, Déu els reconeixerà com a fills”

Maria va viure **circumstàncies normals** de la vida de tots.

- **Quan sentia crítiques d’algú...** Maria parlaria d’aspectes positius, o potser deixaria la conversa.
- I, si hi tenia confiança... hi posaria una paraula de bondat.
- Com que mai pensava malament de ningú, no parlava malament de ningú.

Contemplem la seva relació amb Josep.

- Ell, com a cap de casa, potser tindria una primera reacció davant l’ordre de l’emperador d’haver d’anar a Betlem per inscriure’s. Maria no li donaria lliçons, però mirava Maria i... trobava pau.
- No hi ha lloc per a ells a l’hostal... però mirava Maria... i... alguna cosa trobarem.
- S’ha perdut Jesús al temple. Josep se sent com a responsable... Maria el tranquil·litza.

Què tenen els ulls de Maria, que trameten pau? Bondat, afecte... i una gran confiança en Déu **Maria va viure els problemes de Jesús amb els fariseus**, com el perseguien, com l’acusaven, com el van portar al calvari.

- No ens imaginem Maria parlant contra els fariseus, contra els romans, contra els qui crucificaven Jesús.
- Si Jesús els va perdonar des de la creu... també Maria els mirava amb compassió, potser fins i tot els excusava (no saben el que fan)... Es comportava com una mare, com si intuís que Jesús la faria mare de tots.

Benaurats els qui posen pau. Així va estar Maria. Sempre i en tot. Mai una paraula, un gest de displicència, de disgust... Dolor sí; rancúnia mai. Plors sí, però amb confiança sempre.

Jesús coneixia bé Maria. En dir Benaurats els qui posen pau.. Feia un “retrat” de la seva Mare. Ho havia vist viscut en la mare. Ho havia après de Maria.

Doncs, bé, germans i germanes. Com Jesús, també Maria, la Mare de Déu del Carme, ens diu: Poseu sempre pau:

- En la família, en el treball...
- No penseu mal de ningú... No parlem mai malament de ningú.
- Mireu sempre els aspectes positius de les persones.
- Mireu sempre en qualsevol circumstància, en qualsevol esdeveniment, la presència d’un Déu provident, que sap treure un bé de tot, que ens estima per damunt de tot.

Sabeu quin era el secret de Maria per posar sempre pau arreu i en tota ocasió?

Tenia pau en el cor. El seu cor immaculat era **tot per a Déu**. No era més que **l’esclava del Senyor**. Per això **viu totalment i sempre estimant**. No va fer altra cosa.

Volem nosaltres imitar Maria i semblar sempre pau arreu i sempre.

Posem pau en el nostre cor. Busquem sempre complaure Déu. Vivim servint i estimant. Així serem sempre sembradors de pau.

I, com Maria, serem benaurats. “Benaurats els qui posem pau... seran anomenats fills de Déu”

La paraula Shalom vol dir pau. Shalom deia Maria a Isabel. La seva mirada, la seva expressió, la seva paraula... er portador de pau: Shalom. Siguem nosaltres portadors de pau.